ચાંપરાજ હાડાના ખેલના

ગાયનો.

કેટલાએક વધારા તથા સુધારા સાથે.

ત્રીજી આવૃત્તી.

મુંબાઈ.
સુબોધપ્રકાશ પ્રેસમાં છાપ્યા.

સને ૧૮૯૦. સંવત ૧૯૪૬.

કીમ્મત એક આનો.

-૪૧૬૫

ચાપરાજ હાડાના ખેલના ગાયનો

પ્રાર્થના.

રાજ બાગમાં ચાલોરે બેની જઈએ—એ રાહ.

શંકર સાહ્ય કરો, તમોને, શંકર સાહ્ય કરો,
ભવધિતારક, વિશ્વઓધ્ધારક, દુ:ખરૂપ મુળ હરો,
અધમ ઓધારણ, દુ:ખનિવારણ, વિનંતી લક્ષ ધરો,
પરમાનંદ પ્રભુ શરણુ ગ્રહિને સુખ શાન્તિને ભરો.

चांपराज —જીસ્તી તેરી—એ રાહ.

પ્રધાન મારા સત્ય કહોને, કહો કેમ બાંધ્યા ? ધર્મ ન્યાય ધારા—ટેક.
કયમ બાંધી વર્ણુંપાળ ? શી રીતે રાખી સંભાળ ?
સમજાવો સૌ સાર, આજ પાસ મારા—પ્રધાન.

કયુંકર જાન રહે જાનાં—એ રાહ.

सत्यवक्त--

ધન્ય ધન્ય હાડા કુળ પરમાણુ, પ્રભુએ નિપજાવ્યો નીરમાણુ,
છો તુ કુળમાં રત્નનિ ખાણુ, પરંતુ જાણુ થયો તું અજાણુ,
ઇશ્વરે નાખ્યું છે જે દબાણ, વિસારી દઇને તે તું નવાણુ.—ટેક.
કાંતા વિલાસી બહુ મમતાથી, સુખોપભોગી થયો છું,
પ્રજા રક્ષ ધર્મ તું ભુલી ગયો છું.

-८९६५

કોન હરી વીન ભુંડી મુલ કાડે—એ રાહ.

बारोट—

ઘમઘોર ઘેરાયો ઘનભારી, ઝરમર ઝરમર ઝડી વરસાવી.—ટેક,
ચોગરદમ આકાશ છવાયું, નિશા થઈ અંધકારી,
ગડગડાટ થઈ દામિની ચમકે, ઈશ ગતિ બલિહારી.—ઘમ.

ઈન્દ્રાસનમે કુએલી મોરીવાં—એ રાહ.

दासी-જયાં પતિવૃતનું પાલન થાએ, ત્યાં નહી ન્યુન કશાની.
ધન્ય ધન્ય હે હાડા રાણી, તુજ વૃતની આ નિશાની;
ઝડી આવી ભારી, કર્યાં સૌ જનને સુખકારી,
આનંદે સૌ ડોલી રહ્યાં છે, પશુ પંખી નરનારી;
મેઘરાજે મેહેર કરીને, કરી દીધી જળધારી;
ઝડી આવી ભારી, કર્યાં સૌ જનને સુખકારી.

આજ મજ સહજ અલાઊલ્હાસ—એ રાહ.

सोनराणी-મનોહર બાગતણો આ બાહાર,
આનંદ આપે બાઇ ખગીન આવાર—ટેક.
દુઃખ વીસરાવી સુખ ઉપજાવે, શોભા છે શુભ અપરંપાર—મનોહર.
જાઇ જુઇ ચંપો ચંબેલી, મોગરો ડોલર હાર શણગાર—મનોહર.

કૌનસા મોહની શકલ ઉતર કર—એ રાહ.

सोनराणी-આ બટ મોગરો ગુલાબ કેતકી, જાઇ જુઇ શણગાર,
કરીદે એ સરવે તઈયાર.
પુષ્પ સુગંધિ સુગંધ લગાડી, લાવ બાઇ આ વાર,
કરું સ્વામી કાજે હું હાર.

એ આધારને આધારે હું, જીવું છઊં નીરધાર,
અચળ રે મુજપર એનો પ્યાર.—ટેક.
થાએ વીયોગ કે અંગે ઉઠે અંગાર,
નહિ વિયોગ પતીનો મુજને જરા સુખકાર,
નહીરે મુજ મનગાં ચેન વીયોગે લગાર,
આહા ખરે મુજ પ્રાણધારતે, છે શુરવિર સરદાર,
પ્રજાનો છે તે રક્ષણ હાર.

ઇંદ્રાસનમે કુએલી મોરીવાં—એ રાહ.

सोनराणी–ચેન ક્ષણું નહી પતી વીયોગે, ઘડીયુગ ભવ સગજાય.
સઉ સુખને, હું દુઃખ રૂપ માનું, એક પતી વીનાય.
ભોજન ભાવે નહીં, સુખ શેનાથી આવે નહીં.

ઉપલી રાહ.

दासी–છે સાચો જ્યાં પ્રેમ તમારો, તયાં નહી મુને નવાઇ
તે પણ ઝુરે આપ વીયોગે તમ પરમાણે બાઇ
એવી છેજ ગતી, ઉભયની સરખી છે રીતી.
અલબેલી આંખે માત જોવાને જઈએ—એ રાહ.

सोनराणी–આ સરદ રૂતુનો બહાર, સ્વામી શું કહું તમને,
છે બહુ સ્વામીનો પ્યાર, કહે શું ન્યુન મને—ટેક.
ઇચ્છું સેવા મનથકી હું વણુ મુલની છું દાસીરે,
આનંદ આપો પાસ રહીને વીયોગે ઉદાસી–સ્વામી.
પુજન બાધા કે આરાધન, પ્રભુનાં પ્રેમે ધાયરે,
જો સ્વામી અવકૃપા કરેતો સઘળે ફોકટ જાય—સ્વામી.

૯૧૬૫

જે સ્વામીને સેવે તેને બીજા શાને દેવરે;
સ્વામીમાં સઉ દેવ વસ્યા છે, કરીએ પ્રેમેસેવ-સ્વામી.

આજી સૈયાં છાંડ ન તું મોરીરે નગરીયા—એ રાહ.

चांपराज-અહો પ્યારિ પુર હું ચકચુર છું તુજ પ્યારમાં—ટેક.
રસિલા કંઠે, રિઝવે સદા મને,
નહીં નહીં મધુરતા તારી આ અન્ય નારમાં—અહો.
તુંજ ગાયન થકી, મન રીઝવે અતી.
નથી કદી રસીક જોઈ મેં કહી ગાનારમાં—અહો.

બલસાગર તુમી વીર શીરોમણી—એ રાહ.

सोनराणी-સ્વામિનો વીયોગ સતીને, અતીછેરે દુઃખકાર,
બહુ પીડાયે વીયોગેથી, પીડા અપરંપાર,
જશે સ્વામી વિદેશ કાલે, ઉઠે મને અંગાર,
થાશે વીયોગ છ માસ સુધાનો,સુખ નહીરે તલભાર,
હવે સઉ ભોજન પાનાદિક, સામગ્રિ તૈયાર,
જેમ વિયોગે તું કરતિતી, તેમ કરજે નીરધાર.

ઉપલી રાહ.

दासी-બાઈ ધરે નહી વિચાર આવા, પરાધિન ભરથાર,
બળ બહુ છે તે રાજાઓનું, તેથી થયા લાચાર,
છે તુજ સ્વામી શુરવીર બહાદુર,પણ ત્યાં છે લાચાર
અકબરના પરાક્રમની પાસે, નમ્યા સઉ સરદાર.

ચલન કર ભલે—એ રાહ.

सोनराणी-દાસી તું બાઇ જા, સરવે અંહીથીરે લઈ જા-
કુમકુમ દરપણ, અંજન આ સઉ ભાર

થાશે હમણાં સ્વામી વિયોગ, જાશે સુખતણો શણગાર.
રે, અરે હવે શું કરૂં, તેને, હવે દેખાયે કારી ઘા.

ચાંપરાજ- અલમને ગમને આન ઘેરા—એ રાહ.

ધીરજધર ધીર સલુણી નાર, દિવસ રહ્યા મને જાણ પ્રિયા હું;
વિદેશ જવાના બહાર.
ખરેખર તું છે હૈયાનો હાર, ના, નહી હે, મુજપ્રાણાધાર હું;
થા ન ઉદાસ લગાર.
પ્રીયા તુજ પ્રિતી અપરંપાર, પ્રેમી બાંધ્યો પ્રેમે મુજને;
પણ પ્રેમી લાચાર.
સમજ તું પરાધિનનો સાર, ના નહી મુજને ચાલે ગયા વિણુ
કોપે શાહા નીરધાર.

અનેક સજન ગ્રહુસ્થો—એ રાહ.

સોનરાણી-બોલ્યા શું પ્રાણાધાર, એ નહી નહી થનાર.
રીત પાળુ પ્રિતની, કહો ન કંઈ લગાર—ટેક.
આંજણુ અંજન કુમકુમ ચંદન, કે બીજો શણગાર,
બાલા બરછી વાત્માનિને, હું નહી તે ધરનાર—બોલ્યા.
ઝરનર તુરશી કાંપદામણી, આ નવસેરો હાર,
જાણું સૌએ શાંપ વીંછી હું, છે મુજને ડસનાર—બોલ્યા.
સાડી ઝરીયન બાંટ પટોળાં, રેશમી સાલું સાર,
અતલશ ચોળી રેશમી કંમખા,તમ દરશણ વીણભાર-બો.

દેખી અયેસી ચતરનાર—એ રાહ.

ચાંપરાજ-સમજ તું શીયાણી નાર, એ નહી છાજે કર વીચાર,
સાર વાર સમજી સહુ, વર્તંતુંજ પ્રાણાધાર.—ટેક.

શાહા અતી વિવેકી ભારી અદલ ન્યાયિ ન અવિચારી,
તોડું નહી વફાદારી, જો છઉં હું વફાદાર.—સમજતું.

પ્ર ભુ એક તુજમાં છે આશ હમારી—એ રાહ.

સોનરાણી—

શણગાર શી હોંશે કરવા, સુણુરે દાસી શણગાર શી હોંશે કરવા—ટેક.
સ્વામી વિયોગે સુખનાં શરીરે, પાક ગમે નહી જમવા—સુણુરે.
જાશે વીદેશે સ્વામી મારો તેથી, જીવ લાગ્યો છે ભમવા—સુણુરે.

સખીરી ક્યા કરૂં ન માનેરી—એ રાહ.

સોનરાણી—

રટું તમ દરશણ સદા મને, પ્રાણ પીયારા મુજ નેણના ઓતારા;
ખરે વિયોગે તમારા, જાય દીવસ અમારા.—ટેક.—તમ દરશણ.
ચેન નહી લેશ, ઘડી યુગ સમ જાય મુને,
સાથ સાથ સદા વસો, પ્યારા મારા——તમ દરશણ

મોહે પીઆ મીલનકો જાનેદે—એ રાહ.

ચાંપરાજ–રહો ધીર ધરીને શાંન્તિથી મારા પ્રાણ.
આધાર પ્રાણાધાર તું, સવારે બપોરે અવારે.
તમારૂં ધરીશ ધ્યાન——ટેક——ધીર.
મનહરણ હે પ્રાણ પ્યારી, રસી છબીલી ગતી ન્યારી.
શાન્તિ ધરી થાઓ શાન્તપ્રાણ, મેળવશે ઇશ તે ભગવાન—ધીર.

અયે મડેર બેવફા હુવા કયું—એ રાહ.

સોનરાણી—

સીધાવો મારા સ્વામજી, મુજ પ્રાણના આધાર,—પધારો પ્રાણધાર.
આધાર છેજ આપનો, નહી તો નીરાધાર,—કરજો ન નીરાધાર

પળજો વચનથી વળજો, વેગે ઓ પ્યારા ભરથાર,-સમજી આ દીનો સાર.
મળજો આવી ને વેગથી, વીતે વખત જે વાર.-નહી ચેનરે લગાર.
વિનંતી મારી નાથજી, તુજ ધ્યાનમાં ઉતાર,-રાખી મારાપર પ્યાર.
વિયોગથી દીનરાત મુજને, લાગે દુઃખ અપાર,-વીચારજો સરદાર.

કુચેસી બાંતે યે હુયે ઈસ વખત કહા હો દીલબર—એ રાહ.

ચાંપરાજ-ક્ષત્રિ કલંક કહો નીજ શિરે કયમ દેશે,
આતું અશુદ્ધ વાક્ય, ક્ષત્રિ કયમ સેશે.—ટેક.
કરણ અરજુન ભીમશેન કૃષ્ણ વેન,
અતિબાહદુર આમ વચન કહો કયમ લેશે,
હું રજપુત મારે ઘેર છે શુદ્ધ સતી ખરી,
મુજ પત્નિ સુકુમાર છે બાલેવેશે,
કરે જો કોડ કોઈ હોડ કર તે સાથે,
હાડાનું કુળ આમ દુષણ શિર કયમ લેશે ?

બીન યાર ગમખ્વાર કોઈ નહી—એ રાહ.

સોનરાણી-
સતીને દુઃખ વિયોગ પતી, સતિની પતીવીણ સુન્યગતી.—ટેક
સુખી સંયોગે દુઃખી વીયોગે, પતીવીણ મુઢ મતી,
ના નહી સતીને વીયોગે ઝુરાવો, ઓ વિશ્વાધિપતી.

રસીક કિતી હો શેલા—એ રાહ.

સોનરાણી-માગ્યું તમે શું આ રૂઈબા, અરેબાઈ,
આ વસતુ નજીવી કાંછે, તે પર ચાહ—ટેક.
પુજનની આ કટારી, જે બહુ મને પ્યારી,
કરૂં ન ન્યારી, માગો કંઈક વિચારી,
નહી તમથી એ ભારી, છે પૂજન સારૂ આ.

અજબ હયે ભાંગકા પીઆલા—એ રાહ.

चांपराज–

નહી દરકાર આ દેહની, જીવું તો શું ? મરૂં તો શું,
હું છું મરનાર ખુશીથી તો, જીવુંતો શું મરૂંતો શું,
અરેરે ઓરતોના પ્યાર, ને ધીઃકાર છે ધીઃકાર,
ખરો માન્યો તેથી ફીટકાર, જીવુંતો શું મરૂંતો શું.

તું કંહા હયે મેરી જાન—એ રાહ.

चांपराज–

આંહીં ઓળખું નહીં કોઇને, ક્યાંથી દઉં જામીન.
પ્રાણ દેવા માટે હું, કોને કરૂં જામીન.—ટેક.
સોગન હું ખાઉં ઈષ્ટના, વળી શરતે હજાર,
પણ આવા વિકટ કાળમાં, ક્યાંથી દઉં જામીન.

બનજારા.

चांपराज–

આ ભવજળના સંસારે, કોણ મીત્રવીના ઉગારે,
વળી પ્રાણદેવા સથવારે, કોણ મીત્રવીના ફરધારે,
આ દુઃખાબ્ધી સાગરમાં, મીત્રનું નાવ નહી કરમાંરે,
ખાયે ગોથાં તે વચગારે, કોણ મીત્રવીના ઉગારે,
અતીદુઃખ સ્મર્ણે હો વનમાં, પણ મીત્ર વસ્યો જો મનમાંરે
નહી ભય તનમાં રે લગારે, કોણ મીત્ર વીના ઉગારે.

અજબ હયે ભાંગકા પીઆલા—એ રાહ.

पाहाडसींग—અજબછે વાત ! આ સર્વે, થયું આ શું ! થયું આ શું !
રહ્યો છું હું અતી ભર્મે થયું આ શું ! થયું આ શું !

અરે મુજ મીત્ર પર આફત, વિતાડી શું તમે ભગવત!
થયો આ કેર રે અણુહદ, થયું આશું ! થયું આશું !
સોનારાણી સતી ખરી નાર, સુજ્યું તે શું તને આવાર!
નહી સમજાણો તેનો સ ર થયું આશું ! થયું આ શું !

હયે હયે હયેરાની આજ હએ પાઈ—એ રાહ.

सोनराणी—

દાસી આજે કર તું સહુ શુભસાજ, જન્મ તીથિ સ્વામિની આજ
લાવો સૌ સામગ્રીનો સાજ, પુજું તીથી હું તે કાજ,
મળશે જટ આવી મુને મહારાજ, વધુ શું કહું ! લાગે લાજ.

આરતી.

सोनराणी—જે ઉદયા શકિતમાં, જે ઉદયા શકિત
શરણુ મુને નિજ રાખો, પામું હું મુકિત
સુખી રહો સ્વામિ સદાય, માંગુ તુજ પાસે મા
એ સુખી મને સુખ થાયે, આપો ઉલ્લાસે

ખ્વાર ખ્વાર ચારો ખ્વાર—એ રાહ.

चांपराज—જાર, જાર, તું માં જાર હે નિર્લજ નફટ ધિકાર
દુષ્ટ તુને જા છે ધીટકાર, હાય કીધો તેં મુજને ખ્વાર—ટેક,
ઓ પાપી રંડાનાર; કીધો તે વ્યભિચાર;
આ તલવાર કરશે પાર, એ નિશ્ચે તું ધાર.

રાજાજી ન કરો ઝુલ્મ યે—એ રાહ.

दासीओ—

દાડાજી શું કરો કેર આ, નિર્દોશ છે આ નાર ખરીરે—ટેક.

રે ક્યાંથી આવ્યા. કોણે કોપાવ્યા, શું વેમ લાવ્યા
રેહેમ કરો મહારાજો..................નિર્દોશ.

કોઈ સુનો મોરી ફુરીઆદ—એ રાહ.

सोनराणी—
અરે અરે અરે કિરતાર. આ ક્યાંથી આવ્યો મુજપર દુઃખનો માર
હાય, હાય, હાય,—ટેક.

ધર્મ હું મારો ચુકી નથી. નથી ચુકી હું વ્રતનો સાર.
પતિવ્રત છે મેં જાળવ્યું; શાક્ષી તું કીરતાર.
થા સહાય મને તું, ભવજળ તારણહાર—હાય, હાય, હાય,
શું સ્વામિ આવી ગયા, નહીં સમજાણો સાર,
કોપ કરી સ્વામિ ગયા, નહીં મન મેહેર લગાર.
કર રક્ષણ તું હવે, પૃથવિ પાલનહાર—હાય, હાય, હાય.

બન્જારા.

सोनराणी
આ કર્મ તણી છે કાહાણી, હાડારાણી થઇ નાયકાણી,
છે મુજ જીવીત ધુળધાણી. આ વાત જગતમાં ગવાણી.
નહીં બહાર કદી પગ દાધો, આવેશે આ વેશ લીધો,
એવી કર્મની રેખ લખાણી—હાડારાણી.
મારા વ્રતના પાલનહાર. થા સહાય મુને કીરતાર,
રેહશે લાજ જો તુથી રખાણી—હાડારાણી.

ઉપલી રાહ.

दासी—બાઈ સત્ય કહી એ વાણી, થશે સહાય તુને કલ્યાણી,
ઇશ દ્રષ્ટિ નમ્ર કેવાણી, થશે સહાય તુને કલ્યાણી.

છે નોધારનો આધાર, એ અનાથનો સરદાર,
છે પ્રભુએ સારંગ પાણી, થશે સહાય તુને કલ્યાણી,
નહી વ્રતનો ભાવ ચુકાયો, પતીવ્રતનો ન ધર્મ મુકાયો,
પછી કાં મનમાં ભરમાણી, થશે સહાય તુને કલ્યાણી.

સીતાજીના મહીનાની—રાહ.

पाहाडसींगनी स्त्री—

મીત્ર માટે તમો પ્રાણનાથ, મરવા તૈયાર છો,
ધન્ય ધન્ય એ શુક્રત કામ, ધન્ય ધન્ય એ વીચાર જો.
ધન્ય સફલ તમારો પ્રયાશ બચે મીત્ર પ્રાણજો,
મને છે અતી હર્ષ એ વાત, નીશ્ચે સ્વામી જાણજો.
પણ જુરૂ વીયોગે હું આપ, છાજે નહી આપને,
માટે મરવા મને દ્યિો નાથ, જાણી પરીતાપને.
હું આધાર વીના નીરાધાર, ફરશું એકલી,
લાગે સુનો સૌ સંસાર. મરી જઈશ ટળવળી.

ઉપલી રાહ.

पहाडसींग—શોક છાંડી અને મારા પ્રાણ સીધાવો કૃપા કરી,
આમ જોઇ તમારો શોક, છાતી જાય ચર ચરી,
લઇ બાળને પ્યારી તું સાથે, આ સાથે સીધાવને,
લેજે નોકરની સંભાલ, સાચવજે બાળને,
આ ભવાનસીંહ સાથે, તુ ભાઈ ડાહ્યો થૈ ચાલજે,
વધે જે થકી કુળની લાજ, એવી રાતે પાળજે,
મીત્ર આવી સમજશે જો ઘાત કરશે ઘાત આપની,
તેને ધીરજ દેજે મારા પ્રાણ ગરજ સારે બાપની.

પ્યારા પુત્ર સમીત્ર કલત્ર ઘેરે પાછા જાઓની,
મારા પ્રણામ સહસ્ત્રજ વાર વીદાય તો થાઓની.

શકલ જગી સારએ બંધુ—એ રાહ.

चांपराज-ખરે તેં ભાઈ, સાચવ્યો તુજ પ્યાર,
મુજ માટે મારવા થયો તું તૈયાર—ખરે.
અવધ પુરી થઇ, હું આવ્યો અહીં,
ઘેર હવે તું સીધાર—ખરે.
મરવું તારૂં, શુભ ન મારૂં,
કલંક રહે તું વીચાર—ખરે.

માંડ—ગજલ.

सोनराणी-

"કોઇને શીરપરે વગર વીચારરે ખોટું ન દીજે રે આળ"
સુરજ છાયો બાદલે દો ઘડી છુપી જાય
બાદલ છાયા બીખરી જાતા જાહેર જગમાં જણાય—ટેક.
કંચન શુદ્ધ છે શોભીતું તેને બાદલું કેરો કોય,
તાપ તેને દઇ કરે કસોટી હેમ પ્રગટ તવ હોય,
નરનારીના જોડલા, તેનો દીલની દોરી એક.
વેમ વીચારી લાવશો તેમાં તુરત તજો નહીં ટેક.
વીચારી નર વાવરો તમે ચુગલની તલવાર.
"સાચ ખોટ જાણ્યા વીના તે ગુપ્ત મારશે માર."

પીઆરસે બદલી કયું નજર તોરી—એ રાહ.

सोनराणी-પ્યારકી હમસેં હો ન બતીયાં—ટેક.
હમ પંછી પરદેસકેરે રખેં ન કીસેં પ્રીત,
માનાંબજાનાં સલામ લેના યેહી હમારી રીત.
હમ બેરાગી બાવરે હએ નહી હમસે કુછ પ્યાર.
પ્યાર હમારા યાર ગયાસે ઢુંઢે વો દીલદાર.

અજ સાહેબ નતીજા મીલ જાયેગા—એ રાહ.

સોનરાણી-લાવો સાહેબ મજુરી આપો મને.
પ્રાણથી પ્યારીને, કેમ વીસારી,
ઓ અહેમકરે ચુપ, મજુરી આપો મને.
સુતા આવી સેજમાં, કાં વીસારો આપ,
આપ વીયોગે ઝુરતા, ઉઠે અંગે તાપ.

શેરબેગ-કયા ભુલી તુ ઓસરી, યા ભુલી ઘરબાર,
કીસે સુનાતી બાત એ, નહીં હે શર્મ લગાર.

સોનરાણી-કંઇક વીચારો કંઇક વીચારો, ઓ અહેમક-મજુરી.
મેનત લીધી માસની, આપ્યા દીવસ અઢાર,
આપો બાકી દામજો, રહ્યું દીવસનું બાર.

શેરબેગ-પયેછાનું નહીં મંયે કભી હયે તું કુભજા નાર,
દેખી નહીં મેને કભી, કયા કરતી તકરાર.

સોનરાણી-કંઇક વીચારો કંઇક વીચારો, ઓ અહેમક-મજુરી.
વાત ખરીજો આપની, લો સોગન ત્રણવાર;
શાહ હજુરે કરો તમે, એ વાત ઈકરાર,

શેરબેગ-અમાં કહું ઔર ભેનભી, સોગન લાખ હજાર;
બાત કરીજો આપસે, કસમ પરવરદીગાર,

સોનરાણી-કંઇક વીચારો કંઇક વીચારો, ઓ અહેમકરે-મજુરી.
મેરે ગમકા તરાના સુનીએ ફીસાના—એ રાહ.

સોનરાણી-
મારા કર્મની કાણી, રે દયા આણી સુણો શાહ પીતા.
હું નહીં નાએકાણી, છું હાડાની રાણી, રે દયા આણી
સુણો શાહા પીતા,
નીશાના જે મળી આપને હે પીતા સરદાર,

હું માલેક છું એહની કપટ થયું નીરધાર,
હુ દુઃખમાં ઘવાણી દુઃખમાં દમાણી રે દયા અણી,—સુણો.
સ્વામી છે એ માહરો, છે મુજ પ્રાણ આધાર,
હું દાસીછું એહની એ મારો સરદાર,
એના પ્રેમનીલાણી ચાહે આ પ્રાણી રે દયાઆણી.—સુણો.

(રાગ) માલકોસ.

चांपराज—

અપરાધ ક્ષમા કર મારો, પ્રીયા અપરાધ ક્ષમા કર મારો,
થરો અપરાધી હું તારો....................અપરાધ,
થાય અતી પરીતાપ મને જે, દીધા મેં ફીટકારો,
તુજ નીમીતે જે હું ફરયો તો, પામ્યો તુથી છુટકારો-અપરાધ.

શાહેવાલા કીજે ધીયાન—એ રાહ.

सोनराणी—બોલ્યા શું પ્રાણાધર, ના નહીં એમાં દોષ તમારો,
પ્રાણપતી નહી ઊરમાં આણો થવાનું થયું નીરધાર-બોલ્યા.
કપટીએ નીજ કપટ કરીને, કીધા દુષ્ટ આચાર,
સત્યતણી ફતેહ થઈ સ્વામી, સહાય થયા કીરતાર,

હજાર શુક્ર હયે ખુદાએ દો જહાનકા—એ રાહ

બધા મળીને.

રહો પ્રભુ મેહેર સદા હમ તમો પરે,
સતીનું સત્ય જાળવ્યું તે ઇશ્વરે ખરે;
આ સત્ય પામી ફતેહને અસત્ય આ ખરે,
પડયું જુવો અસત્ય આ ચડીને શી ખરે;
જન કરસે તેવું ભરસે વલી વાવે તેવું લણસે,
જુવો આંહી જે બન્યો બનાવ નવો નજરે;
ધનધન છે સોનારાણી ધનધન છે હાંડારાણી,
જય થયો વીજય થયો જીત્યો જીત્યો રજપૂતરે,